

III.

На сутрѣнь-тъ слѣнце грѣе :
Да ся ненарадвашь.
Свѣій от' село весель трѣгна —
Да ся ненагльдашь.
Млади момци урадени,
Стегнати, убути.
И с' сѣчива натварени
Сички-тъ напети.
Кой с' мотыкъ, кой с' лопатъ,
С' търнокопъ и лости,
А нѣкои съсъ свредла-та —
Вървиѣтъ кѣтъ нагости.
„Дѣ отиваѣтъ тѣз' юнаци
„Тѣй весели сички?
„Тѣ накрѣхнали кѣлпаци
„И вървиѣтъ левентски,
„Дали на зборъ, ил' нагости,
„Ил' на дружиѣ тѣкъ
Кой не бы зналъ, и ги срѣшни :
Така ще засѣка.
Ни на тѣкъ, ни на гости,
Нито на игрище :
За моста ся камъкъ иска —
Мастора го ище.
Подирь малко достигнахъ
Дѣ камъне вадѣтъ,
Догадъ виднѣшь, захванахъ
Да кѣртиѣтъ и чупиѣтъ.
Едвинъ конай, другій лости
Третья разравя
А нѣкой си с' сламка чисти, (1)
Дупки провъртыва.
Подирь малко екоть чуванъ —
Топъ сѣкашь ся хвърля —

(1) Слама, сломка, желѣзенъ лостъ, сломъ, съ-ломъ.